

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.395 van 7 juli 2015
in de zaak A. 216.096/XIV-36.484**

In zake : XXXXXX
 hebbende als voogd Willem Mignolet
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Benoit Dhondt
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 145.088 van 8 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 juni 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker voert in een enig middel in wezen aan dat “de RvV [...] artikel 61/14 Vw. [schendt] door een te restrictieve lezing van dit artikel die geen rekening houdt met de vereiste om rekening te houden met het hoger belang van het kind”, dat “bij het bepalen van wat het hoger belang van het kind is [...]er rekening [dient] gehouden te worden met de voor het bestuur gekende socio-economische omstandigheden” en dat “ de RvV [...]”

de mate waarin artikel 74/16 Vw. werd ingeroepen [beperkt] tot de verplichting het belang van het kind in aanmerking te nemen bij het nemen van een bevel tot terugbrenging terwijl verzoeker [...] heeft ingeroepen dat artikel 74/16 Vw. vereist dat er rekening gehouden wordt met de mogelijkheid tot zorg, en dat er een inschatting moet gemaakt worden of de terugkeer naar de ouder wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen, en of de opvangstructuur wel adequaat is”.

Met dergelijke kritiek gaat verzoeker voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest immers op omstandig gemotiveerde wijze onder meer vast dat in de aanvankelijk bestreden beslissing wordt gewezen op de mogelijkheid tot opvang en verzorging die, gelet op het feit dat verzoeker bijna 17 jaar is en op zijn graad van zelfstandigheid, nog steeds aanwezig is in Marokko, dat er geen bewijzen voorliggen dat de ouders om medische, financiële of andere redenen hun ouderlijke taken niet meer op zich zouden kunnen nemen en niet langer voor de opvang van verzoeker zouden kunnen instaan en dat uit het verslag van de Internationale Organisatie voor Migratie blijkt dat er op 15 minuten van het ouderlijk huis een middelbare school is waar verzoeker zijn studies kan verder zetten, hetgeen hij zelf in handen heeft, dat het inkomen van de vader voldoende is om in de basisbehoeften van het gezin te voorzien, dat het huis van verzoekers gezin in gemiddelde staat is en voorzien is van een toilet, drinkwater, riolering, electriciteit, radio, tv, telefoon, GSM, slaapkamer en keuken en dat de leefomstandigheden in de buurt gemiddeld zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat het gegeven dat verzoeker afkomstig is uit een streek met veel armoede op zich onvoldoende is om te stellen dat de duurzame oplossing in België ligt en niet in Marokko en dat “de verzoekende partij [...] met haar uitgebreid theoretisch betoog op geen enkele wijze aan[toont] dat het situeren van een duurzame oplossing in het land van herkomst waar zij kan herenigd worden met haar ouders onder de in de bestreden beslissing vermelde omstandigheden, strijdig is met het belang van het kind [...]”. Verzoekers kritiek mist dan ook feitelijke grondslag. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven juli tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams